

Lut Block
Block
het holst van de lente
Plattelandsgedichten
2007-2009

plattelandsgedichten 2007–2009

Inhoud

Voorwoord	4
GEHEUGENKAART	7
KLUIBOS IN JANUARI	9
HOU VAN MEI	11
WELDENDREEF	13
SOLSTITIUM	15
EEN BIJZONDERE DAG	17
WAT HET LIEVEKEN ZICH HERINNERT	19
WINTERJAARMARKT TE SINT-LIEVENS-HOUTEM	21

Voorwoord

Beste lezer,

De dichtbundel die u nu in uw handen houdt, verschijnt als kroon op het werk van de eerste plattelandsdichter van Oost-Vlaanderen, Lut de Block. In de voorbije twee jaar schreef ze acht gedichten over het platteland.

Door de aanstelling van een plattelandsdichter wou en wil de Provinciale Landbouwkamer voor Oost-Vlaanderen en de provincie Oost-Vlaanderen door middel van poëzie de diverse boeiende en verrassende facetten van het Oost-Vlaamse platteland op een originele wijze belichten.

De plattelandsdichter kan zich door eender wat laten inspireren. Met Geheugenkaart, Kluisbos in januari, Mei, Weldendreef, Solstitium, Een bijzondere dag, Wat het Lieveken zich herinnert en Winterjaarmarkt te Sint-Lievens-Houtem levert Lut de Block een uitnemende reeks plattelandsgedichten af. Deze bundel bevat achteraan bovendien een mini-cd met de door Lut de Block zelf ingelezen gedichten.

Ik wens u alvast veel lees- en luistergenot en hoop dat de gedichten ook u kunnen en zullen inspireren.

Alexander Vercamer,

voorzitter Provinciale Landbouwkamer voor Oost-Vlaanderen
en gedeputeerde voor Landbouw & Platteland

Plattelandsdichter?

Nee toch? Ja!

Toen ik benaderd werd voor de functie van plattelandsdichter, voelde ik enige reserve.

Wat moest ik verstaan onder ‘plattelandsdichter’? Een dichter die het platteland bezingt in verzen? Een verzenboer die melk en varkens promoot of lyrisch wordt bij het zien van een landbouwmachine? Een dichter die méér geïnspireerd is door het platteland dan door de stad? Of was het idee van plattelandsdichter een campagne om de wildgroei aan stadsdichters van antwoord te dienen? Het klonk me compleet *a-typisch* en *onzinnig* in de oren.

Bij nader overdenken en een blik door mijn gedachten kwam ik echter tot de vaststelling dat ik eigenlijk al een plattelandsdichter was. En nog altijd b en. Ik schrijf over de natuur, over planten, vogels, landschappen en ook in de gedichten die vooral over (subjectieve) emoties gaan, komen beelden uit de natuur terug.

Het is mijn taak als dichter om het (emotionele) landschap in kaart te brengen. De natuur is daarbij mijn voortdurende inspiratiebron.

En geloof het of niet. Toen ik naar de filmpjes van de vorige editie van de Werktuigendagen keek, werd ik lyrisch bij het zien van al die blitse tuigen en een bezoek aan de winterjaarmarkt van Sint-Lievens-Houtem liet onvergetelijke impressies na.

Jawel, ik ben een plattelandsdichter.

Lut de Block,

Plattelandsdichter Oost-Vlaanderen

plattelandsgedichten 2007–2009

GEHEUGENKAART

Hoeveel kan ik opslaan? Loop ik niet telkens vol
als ik dit landgoed zie met zijn beemden, tragels
en zachte uiterwaarden voor geheime geliefden?
Popel ik niet even hunkerend als canada's doen?
Ik stuur mijn wortels de aarde in om elke ader
te tappen in beken en welen. Alle vlees is van water.
Beschut door de Schelde lus ik trage rivieren als Leie,
Dender en Durme, meanders van buitendijks geluk.
Zal ik dit ooit kunnen wissen? Of zal ik zinken
in de moer van vergeten, meegaan met de droes?

KLUISBOS IN JANUARI

Je hurkt
graait in de pels
van de aarde en
vanachter een houtwal
staren zes reeën je aan.
Argeloos
nieuwsgierig
als kinderen.

Januari aarzelt
tussen pril en koud
het bos is
een open boek.
Verderop
zingt het
van lente
geluk.

Hou van mei
de mateloze.
Hoe de clematis
reikhalst
tot de bloei er op volgt
de volmaking.
Zie de klokjes en kevers
doorn
zoentjes en wijn.
Wat een maand.

Je zou van ontgroening
moeten spreken
maar alles groent dicht
groeit zienderogen
in het holst van de lente.

Hou van mei werd op 22 mei 2008 voorgesteld tijdens de finaleavond van de wedstrijd
"Een thuis voor een gedicht" in het Erfgoedhuis te Moortsele, Oosterzele.

WELDENDREEF

Beeld je in dat er geen plek is
buiten de dreef. Daarbuiten is niets
dan geraas van de stedse beschaving.
Verder weg in haar oostelijk bed
verliest de maanzieke Schelde
haar water in hammen en broeken.
Hier fonkelt de wereld in weelde.
Drie maal per dag ga je wandelen
zie je de dingen weer anders.
Het licht filtert zacht violet, het ruikt
er naar andoorn en vochtige kleren.
Je slaat een arm om een boom
voelt de groeven van jaren stilzwijgen.
De wind bladert zacht door de bomen.
Alsof hij geheimen vertelt die bewaard
moeten blijven tussen kapel en kasteel
tussen kerkdreef en achterland.

Weldendreef werd op 28 september 2008 voorgesteld en ingehuldigd te Zevegem, de winnaar van de wedstrijd 'Een thuis voor een gedicht'. Het werd vereeuwigd op een glasplaat in de Weldendreef.

SOLSTITIUM

De wankel hangbrugmaanden –
het langzame dalen in het dal
van december, voetje voor voetje
schuifelen door de dierzwane winter.

Hoe de drift zich naar binnen keert.
De zon stremt, scheurt zich los
van de weerbotsige aarde, wentelt
zich weg met prangen en langen.

Door de spanten van het nieuwe jaar
kiert het schuwe licht. Het wakkert
traagzaam – voetjes van de vloer –
in en buiten ons. Is daar iemand.

EEN BIJZONDERE DAG

Een bijzondere dag in september. De nazomer ligt braak,
de zon likt de velden, bomen roddelen met de wind. Een beek
kronkelt van opwinding, een maïsveld ritselt van verlangen.
De aarde hijgt medeplichtig en geeft zich gewillig aan de ploeg.

Treed binnen in de wereld van de werktuigen. Het strijdvaardige
hecht zich aan machines en tuigen die doordeweeks hun dienstplicht
vervullen bij boeren en tuinders. Als een leger staan ze opgesteld
langs akkers en velden. Tot de tanden gewapend. Defilerend in

oorlogskleuren: helgeel, keelrood, lazuurblauw, heraldisch groen.
Een aardappelrooier op kop, het blitse blauw schittert in de vroege
ochtendzon. De weidebloter zet zijn tanden in weerbarstige hullen,
een pronte pikdorser laat het gras voor zijn voeten niet wegmaaien.

Veteranen van allerlei nationaliteiten komen zich meten op dit ploeg-
kampioenschap. Aardkluiten vliegen in het rond, mensen krimpen
tot mieren en kijken ademloos toe. En de ploeg, zij boerde voort...

Een bijzondere dag werd op 26 september 2009 voorgesteld tijdens de Internationale
werktuigendagen. Het gedicht kreeg een plaats aan de schoolhoeve Axelwalle.

WAT HET LIEVEKEN ZICH HERINNERT -

Onstuimig jong was ik en vrij van heer of tol.
 Lichtvoetig, waterwulps liep ik een marathon
 van Gent naar zee. Ik liet de stad naar buiten vloeien
 en vulde haar met wol en boter, haring, bier en wijn.
 Uit Gent nam ik het koren en het laken mee.

Om maar te zwijgen van de beer! De beirscheepkes
 met hun weeë vracht voeren van stad naar achterland.
 De beer stonk naar 't schoon volk van Gent, zij leverden
 de gier. De groenselboeren van alhier waren content
 met vette, onverdunde aalt. Zo kreeg ik stank én dank.

Maar wat ik diep verborgen hield en niet vermijden kon –
 mijn zwak voor vrouwen, zwaar van broed of zog.
 Hun scherpe meeuwenkreet, hun loos gefladder, een laatste
 graai en het zich vlijen in mijn buikig waterbed. Hun wier-
 groen haar in slierten, glanzig fonteinkruid in de ochtendzon.

Wat het Lieveken zich herinnert werd op 25 oktober 2009 in Waarschoot voorgesteld en ingehuldigd als een gedicht voor de Meetjeslandse kunst- en poëzieroute. Het gedicht kreeg een plaats aan de Beirtjesburg in Waarschoot.

WINTERJAARMARKT TE SINT-LIEVENS-HOUTEM

van onze reporter ter plekke

On-tastbaar erfgoed?
Amaai, mijne frak.
Al eens gevoeld aan de kop
van een holstein
een roodbont
of een aubrac?
Aan de schoft van een fjord
of de flank van een haflinger hengst?

Wanneer een paard
(of een vrouwmens)
in de goesting valt
wordt het betast en gekeurd
het moet stappen, lopen en draven.
Dan volgt het bieden en dingen
de ritus van handengeplak
om de koop af te sluiten.
Daarna op café.

Mak is wat anders
dan die Schotse schijnheilige
die eertijds zijn tong was verloren.

H. Livinus, bid voor ons
want achter ons gat
staan stieren
te balen
van het hitsige volk
dat wil voelen
aan al die geschoren billen.

Hier komen alle zinnen aan bod.
De geuren van koffie en soep
van pi(l)s en van beest
van borrel, diesel en stro(nt).
De begerige
blik in een boezem of
in een puntzak met friet
gekir en gegil van plezier.

Dit is de hoogmis
voor boerenvertier
een processie van
macho's met snorren
en jassen in leer
en met muts
met petje of klak.

Schouder aan schouder
schuifelen

vijftigduizend bezoekers
tussen paarden en vee
tussen frietkot en bier tent.

Wanneer de duisternis valt
zijgen mens en dier
vermoeid in het stro.

Soms ontstijgt er een zucht
maar van wie?

Wie droomt
van een stamboek,
een drenkplaats
een wei?

Onaantastbaar, dit ontastbare erfgoed
deze Houtemse winterjaarmarkt.

Winterjaarmarkt te Sint-Lievens-Houtem werd op 10-12 november 2009 tijdens de jaarmarkt van Sint-Lievens-Houtem voorgesteld. Het was het laatste gedicht in een reeks van acht van de plattelandsdichter.

Colofon

Deze dichtbundel werd uitgegeven in opdracht van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen in samenwerking met de Provinciale Landbouwkamer voor Oost-Vlaanderen.

Het bundelt de 8 plattelandsgedichten geschreven door Lut de Block voor de periode 2007–2009.

Beleidsverantwoordelijke:

Alexander Vercamer, gedeputeerde voor Landbouw & Platteland

Vormgeving en druk:

dienst Communicatie van Provincie Oost-Vlaanderen

Oplage:

1.500 exemplaren

Publicatie

december 2009

Depotnummer

D/2009/5139/10

Verantwoordelijke uitgever:

Gedeputeerde Alexander Vercamer, p.a. Gouvernementsstraat 1, 9000 Gent

Gedrukt op gerecycleerd papier.